

Filozofická fakulta Univerzity Karlovy, Ústav translatologie

**Posudek magisterské diplomové práce Kateřiny Křivohlavé**  
s názvem

**Překlad biblického výkladu na základě domácí normy**  
(Translation of the biblical exegesis based on the home standards), 2006

Posuzovaná diplomová práce 78 stran. Po stručném *Úvodu* následuje část první, *Dva zdroje biblického výkladu*, vysvětlující pojem, základy, principy a cíle exegeze a vymezující problematiku jednak biblického překladu, jednak překladu exegetických textů. Druhá část obšírně rozvádí českou protestantskou biblickou tradici, věnuje se tradici a úloze Kralické bible, osvětluje původ a roli českého ekumenického překladu bible. Třetí část, nazvaná *Biblický slovník Jeana Jacquese von Allmena*, přináší úvodem stručný popis slovníku a dále podrobnou jazykovou analýzu – jako východisko dalšího zkoumání. Část čtvrtá tvoří vlastní, cenné jádro práce, nese název *Překlad biblického výkladu* a obsahuje podkapitoly systematicky vybraných a řazených detailních, často zcela specifických problémů, které v mnohém přesahují obor translatologie v běžně známém a vyučovaném pojetí. Následuje *Závěr*, *Resumé*, *Summary*, *Bibliografie* a několik stran *Příloh*.

Tato interdisciplinární diplomová práce dokládá, že se autorka dobře orientuje ve zvolené problematice a dostatečně ovládá potřebné vědní obory. Práce rovněž ukazuje schopnost Kateřiny Křivohlavé pracovat samostatně se složitým textem a zhodnotit jak své znalosti biblických textů a jejich podstaty, historie, obsahu i rejstříku užití, tak velmi dobrou orientaci v oboru translatologie.

Dlouhá pasáž věnovaná detailní analýze vytipovaných problémů specifických pro překlad biblického výkladu (zejména s. 44–64) obsahuje mnoho velmi pěkných a cenných postřehů, které umožňují představit si celou širší problematiku, kterou překlad biblického výkladu přináší. Zajímavá pasáž o konektorech (s. 22) by si zasloužila větší pozornosti, jíž se jí v rámci této práce nemohlo dostat. Dalším kladem práce je, že se diplomantka zaměřila na hledání jak kladných, tak záporných momentů překladu daného textu a konkrétního zkoumaného materiálu: někde hodnotí analyzovaná řešení jako úspěšná, jinde zvolené varianty kritizuje. K analýze přistupuje s potřebným nadhledem a nezbytnou zkušeností.

K vadám práce patří zejména nepoměr v přístupu k charakteristice překladu biblického textu v českém a francouzském prostředí. Zatímco prvnímu bodu věnuje autorka DP mnoho stran a rozebírá situaci i problematiku velmi podrobně, francouzskému kánonu biblického překladu se věnuje velmi sporadicky (odstavec na s. 8 a s. 23). Nelze totiž přecházet fakt, že i francouzský text bible je již sám překladem (což se v práci zmiňuje, avšak jakoby na okraj, nepříliš důrazně).

Dále chybí údaj o tom, zda translatologická analýza a určení hlavních bodů problematiky zkoumaného tématu vycházelo z rozboru celého slovníku, či jen explicitně uváděných úryvků (Přílohy). Dělení na překladatele-neprofesionály a překladatele-odborníky (s. 25) je poněkud matoucí. Francouzské citace uvedené bez překladu (s. 24) ztěžují pochopení textu.

K drobným, často zcela zbytečným vadám se řadí chyby v interpunkci, překlipy, chybné uvádění citací a zdrojů citací, v první a druhé části práce pak rušivě nadbytečné užívání výrazu „tak“. Jednotlivá hesla v Bibliografii nejsou uváděna jednotně, nedrží se požadované normy.

Diplomovou práci Kateřiny Křivohlavé doporučuji k obhajobě a navrhuji ohodnocení „velmi dobrá“.

Praha, 14. 1. 2007

PhDr. Jovanka Šotolová